

60-річчя члена-кореспондента НАН України Є.К. НАХЛІКА

Відомий літературознавець широкого профілю (історик літератури, текстолог, літературний критик, біографіст, джерелознавець; франкознавець, шевченкознавець, кулішознавець; компаративіст, славіст, полоніст) професор, член-кореспондент НАН України **Євген Казимирович Нахлік** народився 22 січня 1956 р. у м. Судова Вишня на Львівщині. Закінчив Львівський державний університет ім. І. Франка (1979), аспірантуру при Інституті літератури ім. Т.Г. Шевченка АН УРСР (1984). Від 1991 р. впродовж 20 років очолював Львівське відділення Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України. У 2012 р. призначений директором Інституту Івана Франка НАН України, створеного на основі цього Відділення.

Є.К. Нахлік — автор понад 400 наукових праць, серед яких 13 монографій; упорядник і коментатор видань творів І. Франка, П. Куліша, Т. Шевченка, М. Шашкевича, української новелістики кінця ХІХ — початку ХХ ст. Вагомим є внесок Є. Нахліка в розвиток франкознавства. За його науковою редакцією видано додаткові 51-й, 53-й і 54-й томи та «Покажчик купюр» до Зібрання творів І. Франка у 50 т., а нині готується масштабний проект «Франківська енциклопедія».

Фундаментальні праці Є. Нахліка, такі як «Доля — Los — Судьба: Шевченко і польські та російські романтики», «Пантелеймон Куліш: особистість, письменник, мислитель» у 2 т., «Творчість Юліуша Словацького й Україна. Проблеми українсько-польської літературної компаративістики», «І мертвим, і живим, і ненарожденним», і самому собі: Шевченкове ословлення минулого, сучасного й майбутнього та власної екзистенції», «Перелицьований світ Івана Котляревського: текст — інтертекст — контекст», є надзвичайно ґрунтовними, інформативними, фактографічно вивіреними, вичерпними з точки зору контекстуального, джерелознавчого, архівного опрацювання. Науковий стиль Євгена Нахліка вирізняється умінням показати літературні події в загальноукраїнському та світовому контексті, прагненням не лише висвітлити біографічні та історичні факти і розкрити людські почуття й переживання, а й водночас відтворити пульсування літературного і суспільного життя.